

"Ne polaži srce u prolazno ništavilo"

Misli sv. Josemarije o "običnom", svakodnevnom radu.

30. Siječanj

Ne polaži srce u prolazno ništavilo: nasljeduj Krista, koji se učini siromahom poradi nas, i koji nije imao gdje glavu nasloniti. (Kovaačnica, 523)

Mi smo ljudi u svijetu, obični kršćani u krvotoku društva. Gospodin želi da upravo usred svojeg zanimanja

djelujemo sveto i apostolski. On želi da se mi sami u poslu posvetimo, da posvetimo svoj rad i da drugima pomažemo da se kroz rad posvete. Budite uvjereni u to da na vas Bog u vašoj okolini čeka, kao otac koji ljubi, kao prijatelj koji ljubi. I neka vam osim toga bude jasno značenje vašeg odgovorno obavljenog posla: on nije samo sredstvo za uzdržavanje vašega života, već i neposredna služba na unapređenju društva, nošenja tuđeg tereta i prilika da se podupiru lokalne i svjetske inicijative koje su posvećene blagostanju pojedinih ljudi i čitavim narodima koji žive u bijedi.

Naša normalnost – naše bivanje, koje je isto kao i drugih – i naš smisao za nadnaravnost su sve zajedno oponašanje primjera Isusa Krista, koji je pravi Bog i pravi čovjek. Pogledajte kako je u njegovom životu sve prirodno. On trideset godina živi pritajeno, neupadljivo, kao nijedan

radnik više i u svom je selu poznat kao sin tesara. Ni tokom njegova javnog života ne nalazimo na njemu ništa neusklađena, nikakve čudovitosti ili ekscentričnosti. On je u krugu prijatelja kao i njegovi bližnji i u svome ponašanju se ne razlikuje od njih. Zato je Juda morao ugovoriti jedan određeni znak kako bi Ga se moglo prepoznati: Koga ja poljubim, taj je. Ne nalazimo na Njemu nikakvu ekstravagantnu oznaku. Doima me ovo držanje našega Učitelja, koji želi nastupiti kao jedan od mnogih ljudi. (Prijatelji Božji, 120-121)
